

Kommunerne har således al mulig grund til at få deres indsats til at fungere. Men det kræver, at alle parter – både kommuner, virksomheder og arbejdsmarkedets parter – bidrager, hvis indsatsen skal lykkes.

Spm. nr. S 184

Til skatteministeren (9/10 03) af:
Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Hvordan vil ministeren skaffe ressourcer til en mere effektiv ligning af de multinationale selskaber, når der generelt skæres ned på ressourcerne til ligningen af erhvervsvirksomheder?«

Svar (23/10 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Bilag 3 i V 6 redegørelsen er en særlig redegørelse om den fremtidige struktur for ligningen af transfer pricing selskaber udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af Told- og Skattestyrelsen, Kommunernes Landsforening samt København, Frederiksberg, Århus, Aalborg og Svendborg kommuner.

I det enstemmige forslag fra denne fælles statslige og kommunale arbejdsgruppe til styrkelse af ligningen af disse selskaber er der ikke tale om at skaffe ekstra ressourcer, men derimod om at udnytte de eksisterende ressourcer på en mere effektiv måde. Nemlig ved – via den såkaldte Fællesmodel – at samle ligningen af de store selskaber med omfattende udenlandske transaktioner hos 8-10 ligningscentre i stedet for som i dag at lade 82 forskellige ligningsmyndigheder forestå ligningen. (De største selskaber vil dog som hidtil fortsat blive lignet hos ToldSkats Selskabsrevision.)

Som det bl.a. fremgår af redegørelsen, kræver det nemlig særlige kompetencer at gennemføre transfer pricing revisioner, og udviklingen og vedligeholdelsen af sådanne kompetencer opnås bedre ved at samle ligningen hos et færre antal ligningsmyndigheder. Dette vil også muliggøre bedre koordinering og udvælgelse af egnede transfer pricing sager til revision.

Sammenfattende mener jeg derfor, at Fællesmodellen – via en bedre udnyttelse af de eksisterende ressourcer – vil medføre en endnu mere effektiv ligning af de største og vanskeligste

transfer pricing sager og dermed netop af de multinationale selskaber.

Spm. nr. S 185

Til skatteministeren (9/10 03) af:
Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Hvorfor foreslår ministeren ikke at skærpe de indholdsmæssige krav til transfer pricing-dokumentation i stil med de regler, der gælder i Holland, Portugal, Australien, USA og Canada?«

Svar (23/10 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Indledningsvis bemærkes, at de indholdsmæssige krav til transfer pricing dokumentationen på ingen måde er identiske i de nævnte lande. I nogle lande, som USA og Canada, findes der meget detaljerede anvisninger på det nødvendige indhold i en dækkende transfer pricing dokumentation. Tilsvarende gælder i Portugal og i et vist omfang også for Australien. I Holland derimod består dokumentationskravene i en liste over 6 punkter, som transfer pricing dokumentationen skal indeholde, men der er ingen detaljerede anvisninger på det nødvendige indhold under hvert af de 6 punkter.

I Danmark skal den skattepligtige i henhold til skattekontrollovens § 3 B, stk. 4, udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår er fastsat for de kontrollerede transaktioner. Dokumentationen skal være af en sådan art, at den kan danne grundlag for en vurdering af, om priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter.

Det er ikke i lovgivningen nøjagtigt angivet, hvilken dokumentation der skal udfærdiges af den enkelte skattepligtige. Dette har vi i Danmark ikke anset for hensigtsmæssigt på grund af de store forskelle på virksomhedernes struktur og aktiviteter. Det er den skattepligtige selv der som udgangspunkt selv er bedst i stand til at vurdere, hvilken dokumentation der viser, at priser og vilkår er fastsat på armslængdevilkår.

Denne fremgangsmåde, hvor der tages udstrakt hensyn til sagernes individuelle karakter, er efter min opfattelse i god tråd med OECD's